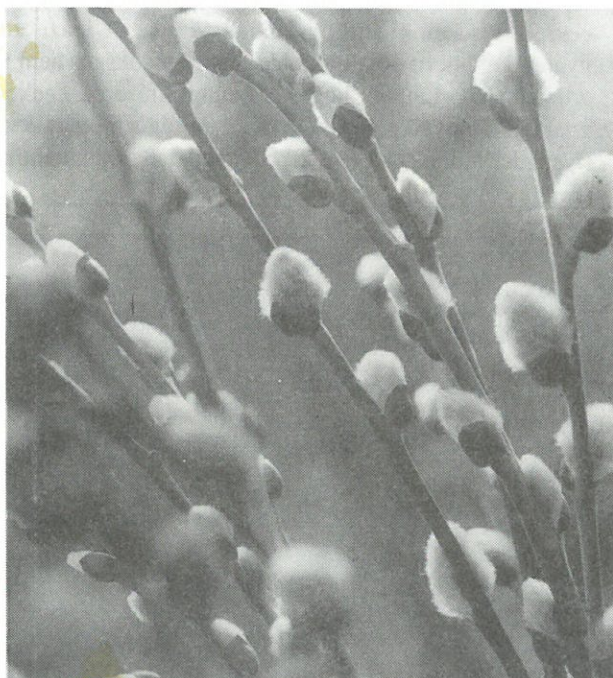

Kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk minden vörösvári polgárnak

KRISZTUS BÉKÉJE

„Így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!” E szavakkal megmutatta nekik kezét és oldalát.” (Jn 20,20)

Ezek a húsvéti üzenet első szavai.

Milyen végtelen az a béke, melyet ő ad nekünk, s melyet a világ nem adhat. Milyen szoros kapcsolatban áll eljöveteleivel és küldetésével!

Mennyire szüksége van a világnak jelenlétére, Lelke győzelmére, a szeretet parancsából származó rendre. Bár csak örülnének a békének férfiak és nők, családok, nemzetek és kontinensek!

Béke! Az alapvető rend gyümölcse; kifejezi, hogy tisztetben kell tartani az ember élethez, szabadsághoz, igazsághoz és szeretethez való jogát.

A lélek békéje, a szív békéje. Ez a béke csak úgy érhető el, ha mindenki megteszi mindazt, ami erejéből telik, hogy minden ember számára – élete első pillanatától kezdve – biztosítani lehessen az Isten gyermekéhez méltó életet: hiszen mindnyájan Krisztus testvérei, aki a haláláig szeretete őket. – II. János Pál Pápa.

TARTALOMBÓL:

- Ünnepségek Vörösváron
- Nemzetiségi Képzési Központ avatása
- Községi hírek
- Községi fejlesztések
- „Semleges” iskola kérdései
- Környezetvédelem
- Húsvéti üzenetek
- Egészségünk védelmében

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKA

„Rájuk lehelt és folytatta: »Vegyétek a Szentlelket.«” (Jn 20,22)

Milyen fontosak ezek a Feltámadás utáni első szavak! A feltámadt Jézus üzenetét hordozzák.

Amikor így szól: „Vegyétek a Szentlelket”, fölmerül emlékeztünkben az az emeleti szoba, ahol Jézus búcsúbeszédét mondta el. Majd szívének titkát nyilatkoztatta ki következő szavaival: „Jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok. De ha elmegyek, majd elküldöm hozzátok” (Jn 16,7). E szavak a Szentlélekre vonatkoznak.

Áldozata után – amikor a kereszten át eltávozott – visszatér ebbe az emeleti szobába, hogy elhozza tanítványainak Azt, akit megígért.

Az evangélium szavai szerint: „Rájuk lehelt és folytatta: »Vegyétek a Szentlelket«”.

Ez a Húsvét teljes jelentése. Jézus elhozza szenvedése ajándékát és feltámadása gyümölcseit. Ezzel az ajándékkal újítja meg övéit. – II. János Pál Pápa.

ÜNNEPSÉGSOROZAT VÖRÖSVÁRON

Az ünneplés Vörösváron egyre szélesedő, öröndetes jelenséggé vált. Uthalhatnánk itt a vörösvári napok ünnepség sorozatára, a szüreti mulatság – lesefest – felújítására. Mindezek az utóbbi évek termékei, megnyilvánulásai, de egyre színesedő, szélesebbé váló eseményei. Vörösvár rendelkezik az ünneplés fontos kellékeivel, feltételeivel. Léteznek a nagymúltú és újabb egyesületek, együttesek, amelyek egy-egy kisebb közösséget fognak át, de a részekből törvényszerűen kikerekedik az egész. Ezekben az egyesületekben, kulturális műhelyekben pedig mindig léteznek áldozatos emberek, akik szervezik, újítják a nemzeti hagyományokon alapuló kulturális munkát. A mostani – márciusi – ünnepségsorozat is ezek jegyében folyt le. Mindenki számára feledhetetlen volt a gyermek tánccsoport színes, forgatagos produkciója, az arcocskákról tükröződő boldog és tudatos öröm a közönségre is áterjedt.

nélkül. Vörösvárnak már hat német várossal van baráti kapcsolata, az ottani együttesek tagjai, a városok vezetői, képviselői kedves vendégeinknek számítanak. Ami azonban most történt az rendkívüli volt. Az ünnepségsorozaton végig velünk volt Erdélyből az 50 tagú Csávási Énekkar. A falusi református templomban az erdélyi lelkész hirdette az ígét. Ez a közvetlen találkozásunk erdélyi testvéreinkkel engedett belátni az erdélyi magyarok jelen sorsába, szellemiségükbe, ragaszkodásukba a magyarságukhoz. Hazajöttek ide, bár az otthonuk többszáz kilométerre van tőlünk, éreztük, mégis velünk vannak. Nehezen élnek, ahogyan a beszélgetéseken kitűnt, úgy mondták: „ez az igazi, ahogyan mi élünk itt – valljuk meg, amit mi sokszor nem így értékelünk –. Láttam, hogy az ünnepi műsorok énekesei gyakran könnyeiket törölték, (a közönség soraiban is volt ilyen) de öntötték művészetükből népdalaikat, zsoltáraikat.

Színes virágcsokorhoz hasonlítható képekben jelentek meg a táncoló, vidám gyermekek (szó szerint érte: vidám és valóságban is rúgták a port). A két kis kanásztáncost, szinte kedve lett volna az embernek ölbekapni, de hol lett volna akkor élményünk. Elismerően kell szólni a vegyes kórus, a fúvós zenekar, a „zenészpálánták” által nyújtott művészi, szórakoztató műsorokról. Az ünnep nem lehet vendéglátás

Részt vettek a március 15-i ünnepségen is, koszorút helyeztek el az emlékműnél, a márciusi ifjak tiszteletére. Kis dolog, de észre kellett venni, koszorújukat a mi nemzeti színünk és a román trikolor szalagja díszítette. Ebből is tükröződik az ő világuk és az, hogy mi magyarok–vörösváriak ezt természetesnek fogadtuk, képesek vagyunk az értelmetlen nacionalista szembenálláson felülemelkedni.

Az ünnepség rendezői rendkívüli feladatot oldottak meg, mondhatni egyedülállót alkottak.

Összekapcsolták ebből az alkalomból az erdélyi kultúrát a vörösvárral és német vendégeinkével, keletet a nyugattal Vörösváron keresztül. Három népsorsa, élete, szellemisége, lelkiülete vált láthatóvá, érezhetővé. Ismét csak egy kis mozzanatra utalva, ami az előbbieket kifejezi és lélekemelő volt mindenkinek. Az egyik közös ebéden Rieder úr, Gröbenzell polgármestere kívánt szólni, de a szavak helyett könnyezett. Kérdésre: miért? Hiszen nem értette a szava-

kat, mit mondtak, de Ő érzi azt, ami a gondolatokban a helyzetben kifejeződött. Felismerte erdélyi testvéreink helyzetét, ez hatotta meg Rieder urat és mindenkit, itt és most értettünk meg sok mindent, ami bennük él, amit az istentisztelet szólt tiszteletes úr is kifejezett: „akkor vagyunk boldogok, amikor hazaérve a sáros gödrös úton járva megpillantjuk a csávási templomunk karcsú fehér tomyát, újból itt vagyunk otthon szülőföldünkön”. De ezeket, a szülőföldhöz ragaszkodást fejezi ki, érteti meg velünk a következő költemény is, amelyet három alkalommal szavalt el az egyik erdélyi leány:

Reményik Sándor:

Erdély magyarjaihoz

Hadd jöjjön hát, aminek jönni kell,
Idők lavináját ernyed karok
Ha többé fel nem tartják!
De mi simuljunk össze magyarok!
Kiáltó szó ha nem lehettünk már:
Egy titkos társaság legyünk!
Kivándorolni, elbujdosni? Nem!
Mi innen nem megyünk!

Nagy szalmatüzek lángjából marad
Szívünkben egy marék izzó parázs
Égő világoknál ezerszer izzóbb
És izzóbb nála nem lesz semmi más.
Egymás szíve falán, végzetünk éjén
Egy néma jelszót kikopogtatunk.
Mint jeladást a katakombák mélyén:
„Magyarok maradunk”

Idők mélyén vajúdhat sok halál,
Sok minden meglehet,
De olyan koporsót nem gyárt asztalos
Mely minket eltemet.
Magyar bárdok ajkán csak újra hajt
Virágot, lombos ős-magyar fánk: nyelvünk,
S romhatatlan erőnk árja zeng:
„Örök az élet bennünk!”

Virasztottunk mi tetszhalottat már
A lefojtott szó erősebb a jajnál
Nyílt szónál több az allegória
S a vértezett szív a vértezett karnál
A lefeszített rúgó izmai
Nem engednek, de erőt gyűjtenek lassan,
Nagyobb erőt szül nagyobb elnyomás,
Míg döngve visszapatann.

Virasztottunk mi tetszhalottat már.
Álltunk sok vihart, nekünk ez sem új,
Ha kiszaggattak új gyökeret vertünk.
Mi tudjuk, mit jelent: balszél ha fúj.
Nem tagadom: jöhet még zord idő,
Sok mindent nem lehet majd merni.
Talán szavunk sem lesz, jajunk sem lesz,
Csak szívünk fog verni. De magyarul fog verni!

Vörösvár polgárai háromnapos ünnepség sorozattal emlékeztek meg az 1848. március ifjainak örökértékű, történelmi tettéről. Ezek az ifjak 145 évvel ezelőtt álltak a szabadság eszméinek szolgálatába, forradalmi tettekre sarkallták az ország népét, amely a legteljesebb egységben követelte a polgári átalakulást, az ország függetlenségét, gazdasági-társadalmi reformokat. A szabadságharc leverése után 1848 céljai-vágyai tovább éltek a nemzet tudatában, a márciusi ifjak utódai 1956. októberének fiataljai lettek, a következő évtizedek sem törölték el március 15-ének emlékét.

Botzheim István polgármester úr ünnepi beszédében köszöntötte a Hősök terén szép számban összegyűlt polgárokat. Mint mondotta, régen várt esemény ünneplésére került sor Vörösváron: koszorúzóhelyet avattunk március 15. emlékére és alkalmával. Az allegorikus jellegű emlékművet helybeli vállalkozó, Molnár Sándor úr tervezte és alkotta. Idézünk a polgármester úr ünnepi beszédéből:

Vörösváron ezideig nem volt ilyen koszorúzóhely, de kifejezetten 1848-as emlékmű a környéken is kevés van. Ott, ahol a forradalom és a szabadságharc környékén megszülettek az emlékművek és kialakult az ünnepek rendje is. De hol volt Vörösvár a kiegyezés környékén?

Egy jobbágysorból éppen hogy kikecmergett mezőgazdasági falu, német származású, zárt paraszti közösséggel, folyamatos identitásgondjaival, folyamatos küzdelmével a napi megélhetésért. Polgársága nem volt, amely bekapcsolta volna az ország politikai életébe és ezzel a nemzeti ünnepek sorába.

Valljuk be őszintén, március 15-e mindig is diákünnep volt, minthogy a teljes ünnepkör a fiatalokhoz kötődik.

A forradalom többnyire valaminek a megdöntésére robban ki, világos célok kovácsolják egységbe a tömegeket, mozgósítják az energiákat. Az 1848-as forradalmak sora ilyen volt Európa szerte. Mennyivel tragikusabbak az 1950-es évek Kelet-Európájának felkelései, forradalmi. Ezek a forradalmak nem a történelmi haladás soron következő lépései, hanem egy ördögi történelmi vargabetű véres korrekciós kísérletei. A tragikus benne, hogy elkerülhetők lettek volna.

Az elpazarolt négy évtized után nekünk, a ma aktív generációknak kell felnevelnünk a parlamentáris demokrácia fácskáját, a szociális piacgazdaság táperejével, gyökereit a keresztény társadalom egyre vastagodó rétegébe mélyítve.

Ma szabadok és függetlenek ennek az országnak és nemzetnek a polgárai.

Joggal kérdezhetik, hol vannak a társadalmi-gazdasági sikerek, mikor zárkózunk fel a nyugati társadalmak sorába?

Csendesen és szerényen hadd kérdezzek vissza: mi, a társadalmat alkotó emberek megfelelünk-e a sikeres társadalmak keresztény ember-képének? Napi munkánkban úgy jelenünk-e meg, mint az értelem és a megismételhetetlenség hordozói? Hogyan élünk szabadságunkkal? Ha Isten adta szabadságomat helytelenül használok fel, Őrá való tekintet nélkül magam határozom meg mit tartok jónak, bűnt követek el. Ezzel embertársamtól is elidegenedek. Ez az elidegenedés vezet a világban az elnyomás-hoz, a szolgasághoz, az emberek közötti testvériség és szolidaritás feladásához.

Sokat beszélünk a jóléti társadalomról, de annak csak a felszínes, az anyagi jólétet tükröző szférájáról. Az egyéni jólét helyett közjóról beszéljünk. Hiába szervezi meg az állam a mindenkire kötelező jogrendet, védi és szolgálja a közjót, ha mi az államot alkotó polgárok egyénenként nem képviseljük e közjónak megfelelő értékrendet. Tudatosítjuk-e magunkban, hogy az ember istenképére teremtése megköveteli a szolidaritást azokkal, akik a versenyben lemaradtak. A szolidaritás megköveteli a saját lehetőségéről való lemondást mások javára. Nyugattól Kelet irányába, Északról Dél irányába a szolidaritás a feltétele az egyesült Európának. De a helyi és a világbéke sem létezhet szolidaritás nélkül. A szolidaritás kötődés kimondja: egy társadalomban mindenki és minden egyén felelős a közjóért, és viszont, a társadalom felel mindenkire, minden tagjáért. Felmerül a kérdés: elvégezzük-e mindent, amit az egyén vagy a kisebb közösség el tud végezni? Azt várjuk-e, hogy helyettünk döntenek, véleményünket más fogalmazza meg, a község, az állam tegyen mindent helyettünk? Tudatossággal kell önmagunkat vizsgálni, alakítani, mikor mondhatjuk, megfelelünk a keresztény életelveknek? Csak így garantálható az ember méltósága és annak szabad kifejlődése. Csak így valósítható meg az igazságos társadalom. Hogy ennek egyénenként megfelelünk ehhez idő kell, évek, talán évtizedek, türelem, de töretlen akarat a társadalom minden tagjával. Ezekhez időszerűek Batsányi János „Levél egy régi várban” című költeményének biztatásai:

„Csak bízzunk, s bajaink tűréssel győzve magunkat
Boldog atyáinkhoz méltónak lenni mutassuk.
Ennyi homályok után tisztább új napra derül még
A magyar ég s fiaink meglátják hajdani fényét”

Hulljon le tehát a lepel a mai életünkért is áldozatot hozó 1848-as hősök emlékére állított koszorúzóhelyről, vállaljuk e hely a továbbiakban Vörösvár részévé.

Így zárult a bensőséges ünneplés a Hősök terén, köszönet a sikeres szervezőknek, a közreműködő fiataloknak és tanáraiknak.

Német Nemzetiségi Központ avatása

Az ünnepségsorozat kiemelkedő eseménye volt a Német Nemzetiségi Képzési Központ átadása. Ez a létesítmény tovább növeli Vörösvár vagyonát, nemcsak anyagi létében, hanem kulturális, művelődési szerepkörében, Vörösvár hazai és az ország határán kívüli tekintélyét.

Ezzel egy lépéssel közelebb kerültünk Európához, a Képzési Központ Vörösvár és a környező német települések kulturális és művelődési területen összehangolja a hazai, helyi, valamint külföldi oktatási intézmények, együttesek és egyesületek kapcsolatait.

Az avatáson jelen voltak bajor és magyar vendégek: Michael Mihatsch főtanácsos a Bajor Kultuszminisztériumból, Alexander Arnot német nagykövet, Kálmán Attila Művelődési és Közoktatási Minisztérium államtitkára, Szauder Rudolf országgyűlési képviselőnk, Hambuch Géza a Magyarországi Németek Szövetségének ügyvezetője.

Idézzünk a vendégek ünnepi beszédeiből:

Michael Mihatsch: Magyarországot és Bajorországot sok közös dolog köti össze, itt van a Duna, amely mindkét országon átfolyik, Vörösvárra is figyelemmel német nemzetiségi hagyományok, zene-művészet. Nagy örömmel tapasztalom a magyarországi változásokat. Szeretném mindnyájukat bátorítani őrizték meg optimizmusukat és higgyenek a jövőben. Szeretném látni a keleti tartományokban (német) ezt a bátorságot, amelyet itt Önökben látok. A német nép hálás a magyar népnek, amely a berlini falból kitört egy darabot. Ezért Magyarországgal szemben különösen barátságosak szeretnénk lenni. Segíteni akarunk Magyarországnak, úgy gondolom a Kultúr központ nagyon jó példa a segítségre, nagyon boldogok vagyunk, hogy ebben segíthetünk. Kedves Botzheim István polgármester úr, sajnos a tervezett egy millió márkát nem tudtuk adni, de a 850 000 márka sem kis pénz, és a Bajor állam szívesen adta Önöknek. Szívesen ünnepelek Önökkel polgármester úr és képviselő urak, hogy ilyen rövid idő alatt sikerült a munkát befejezni. Gratulálunk a szép intézményhez, ahol nemcsak a vörösváriak, hanem az egész környék németjei magyarjai együtt lehetnek, énekelhetnek, táncolhatnak.

A Bajor Kormány és magam nevében 3 kívánságot szeretnék Önöknek mondani:

– Önöknek itt Vörösváron sok örömet és kevés bánatot kívánok;

– Kívánom, hogy minél több ember látogassa ezt az intézményt és együtt örüljenek Önökkel;

– Kívánom, legyen ez építőkö, amely hozzájárul a bajor és magyar barátság építéséhez.

Magyarországon egyetlen szót tanultam magyarul, azal szeretném megköszönni azt a barátságot, amellyel itt Vörösváron fogadtak: köszönöm!

Hambuch Géza: úgy vélem, a mai nap igen felejthetetlen nap a vörösváriak számára. Nagyon kevés hely van Magyarországon, ahol ilyen szép épületet láthatunk. Ezért szeretném veletek megosztani ezt a nagy örömet.

Számomra lehető volt, hogy végigkísérhettem az építkezést a befejezésig. Hisz tudod Botzheim István, napok, hónapok teltek el, amíg azt hittük, hogy ez nem valósul meg. De kitartással, optimizmussal sikerült ezt az épületet megvalósítani. Szeretnék köszönetet mondani a Bajor Kormánynak, a Bajor Parlamentnek. Ezzel bizonyította Bajorország, hogy nem felejtettek el bennünket, a mai napig támogattak bennünket.

A mi identitásunkat így tudjuk megőrizni, kultúránkat ápolni.

Kálmán Attila államtitkár úr kifejezte örömét, hogy a magyar és a német himnusz itt elhangzott. Hála Istennek ez ma már lehetséges. De jobban szerettem volna, ha a magyarországi németek himnusza is elhangzott volna. Ez a következő szavakkal kezdődik:

„Legyetek üdvözölve német testvérek, eljött a mi időnk”.

Épp ideje, hogy a magyarországi németek összeszedjék magukat, összetartsanak, hogy mint német kisebbség megmaradhassanak. Nagyon sok függ ma tőlünk, hogy mi őrizzük szokásainkat, hagyományainkat.

Adjatok a mi kedves német anyanyelvünknek egy igazi otthont ebben a szép épületben, legyen igazi otthona a mi

kultúránknak. Vörösvár arról híres, hogy nemcsak hazánkban de külföldön is a legnagyobb nemzetiségi falu. Kívánom képezzenek itt olyan embereket, akik úgy a magyar, mint a német nyelvet is megtanulják, akik segítenek nekünk a kisebbségek kívánságainak megvalósításában. Szövetségünk nevében ígérem Önöknek, hogy úgy mint eddig is mindent megteszünk azért, hogy ezeket a célokat elérjük.

Kálmán Attila államtitkár: a Művelődési és Köznevelési Minisztérium nevében köszönöm mindazoknak, akiknek része van abban, hogy ez a szép intézmény létrejött. Megkapó volt számomra a német és a magyar himnusz hallani, két énekkel előadásában. Nagyon bízom, hogy ez már természetes lesz mindenki számára, a két énekkel nem abban fog vetélkedni, hogy ki fog németül vagy magyarul énekelni, hanem abban, ki fog szebben énekelni. Hazánkban több kultúra találkozik, kedvezők a feltételek a tehetséges emberek kifejlődésére. Azt, hogy a kárpát medencében 10-nél több nép él együtt nem bajnak, hanem szerencsének kell felfogni, az kellene, hogy az emberek ne politikusokra figyeljenek, akik őket egymással szembe akarják állítani, hanem a tudásra, művészetre, az egyszerűbb emberekre, akik barátkozni akarnak, egymást megismerni.

Az ünnepi beszédek után az államtitkár és a Bajor Szabad állam képviselőjében megjelent személyiségek átadták az új épület jelképes kulcsait Kotlár Irén igazgatónőnek. Köszönetét fejezte ki a szép épületért Vörösvár

és a környező nemzetiségi községek nevében. Ebben az épületben helyet kap az idősebb generáció, az ifjúság képzése, amely ráépül a német nemzetiségi óvoda, általános iskola tanító-nevelő munkájára.

A Német Nemzetiségi Képzési Központ feladata nemcsak a környék fiatalságának a német nyelv tanítása, hanem kulturális és művelődési összetartó szerepet is be kell töltenie. Ennek területe a zene, a tánc, a szokások ápolása és a hagyományok őrzése. A vörösvári egyesületek rendezvényeinek is helyet ad ez a Központ, közülük a fúvós zenekar, a vegyes kórus, tánckarok már messze földön híresek, reméljük, hogy e híres egyesületek utánpótlását is

sikerül majd megoldani. A Képzési Központ szellemi tartalmának teljes gazdagsága ma még nem tárulhat fel teljesen, egy azonban biztos, ennek az intézménynek a német nemzetiségi kultúra fontos központjává kell válnia, amelynek kisugárzását érezni kell nemcsak lakóhelyünkön, hanem az ország határain kívül is.

Köszönet mindenért, a lelkes munkáért, az önkormányzati testület minden tagjának, a polgármester úrnak, Bucci Sándorné műszaki csoportvezetőnek, a 31. Építő Kft. dolgozóinak, Tóth Dezső tervezőnek, Zala Zoltán igazgatónak, Papp András és Szakács István építésvezetőnek, a Gimnázium minden dolgozójának.

SZÜLETÉSEK

Szívből gratulálunk és együtt örülünk a szülőkkel, a most született gyermekeiknek

Baksa Patrik	Baksa Gábor, Berényi Orsolya fia
Sonkoly Luca	Sonkoly Lajos, Tagscherer Marianna leánya
Bartha Orsolya	Bartha Mihály, Róth Mária leánya
Tóth Ádám László	Tóth László, Wenczl Éva fia
Balassi Ádám	Balassi György, Vámos Andrea fia
Uri Bernadett	Uri József, Váradi Ágnes leánya
Valencsics Gréta	Valencsis Éde, Schreiber Mónika leánya
Pozsonyi Anett	Pozsonyi László, Koller Erzsébet leánya
Sthéli Balázs	Sthéli József, Muschitz Ildikó fia
Fritz Ádám	Fritz János, Majnek Zsuzsanna fia
Krányik Berill Erika	Krányik László, Kocsis Erika leánya

Hírek – tájékoztatások

GÁZ HÍREK

A Gáztársulás II. Intéző Bizottsága eljuttatta szerkesztőségünkbe a Polgármesteri Hivatalhoz írt válaszlevélnek másolatát.

Újságunk a Képviselőtestületi határozatot is közölte, ezért változtatás és kommentár nélkül a válaszlevél nyilvánosságtételéhez is hozzájárulunk.

A Képviselőtestület 179/1992. (X. 22.) sz. határozatában javasolja a Gáztársulás II. mielőbbi elszámolását.

Tájékoztatásul közlöm a következőket:

1989-ben a Nagyközségi Tanács összeállította a pilisvörösvári utcák címjegyzékét és ennek alapján 1990-ben a TIGÁZ-zal hálózatterjesztési megállapodást kötött.

Ez a megállapodás képezte a Gáztársulás II. alapidokumentációját, melynek alapján a CIRKOBAU Rt.-vel vállalkozói szerződést kötött a község teljes gázhálózatának kiépítésére.

A kivitelezési idő alatt derült fény arra, hogy a címjegyzék egyes útszakaszokat, illetve a közök zömét nem tartalmazza, így azokra a társulás nem rendelkezik fogyasztói megállapodással.

A megkötött szerződés tartalmát képező közel 26,0 km hosszú vezetékszakaszk kiépítése a szerződés szerinti befejezési határidőn belül befejeződött.

Az alapszerződésben nem szereplő utcák és közök – Őrhegy, Hámán Kató, Kápolna utcák folytatása, Külső Bécsi út, Angeli, Pozsonyi, Vasút, Dózsa, és Kossuth köz – dokumentációjának pótlása, a szükséges engedélyek beszerzése után a hálózatterjesztést megkezdjük és az itt lakók zömét még 1992-ben gázzal elláttuk.

Engedélyezési problémák miatt az előző felsorolásból 1993-as megvalósításra húzódik át a Dózsa köz, a Kálvária utca és Hámán Kató utca gázvezetékének meghosszabbítása. Tehát az Önök által javasolt mielőbbi elszámolás csak a teljes kivitelezési munkák elkészülte után lehetséges, ami 1993. II. félévére várható.

Az 1991-ben megpályázott Központi Környezetvédelmi Alapból engedélyezett állami támogatási szerződésünket a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériummal, valamint a Budapesti Bank Rt.-vel 1991. decem-

berében írtuk alá. A megnyert támogatási összeg 4900 eFt, amely összeg azóta a számlánkra megérkezett és a Társulást visszatérítési kötelezettség nélkül illeti meg.

Társulásunk az így elnyert támogatást a „családi házak fűtésének korszerűsítése a lakosság életszínvonalának növelési igénye, valamint a község levegőtisztaság-védelmi állapotának javítása érdekében...” kérte, (idézet a Pályázatból) és kapta. Ezért a teljes támogatási összeg a lakosok, illetve tágabb értelemben a lakások – az Előljárárság tulajdonában lévők is – bekerülési költségét csökkenti.

Előzetes kalkulációnk szerint az ingatlanra (lakásra) eső beruházási költség nem haladja meg a 38 eFt-ot, de ez az összeg csak a kivitelezés teljes befejezése után pontosítható.

Grószné Krupp Erzsébet

Versenyterjesztési felhívás

Pilisvörösvári Önkormányzat (2085 Pilisvörösvár, Bajcsy Zs. tér 1.) nyilvános versenyterjesztést hirdet Pilisvörösvár temető parkoló és Pilisvörösvár temető ravatolozó rekonstrukciójára.

Az ajánlati tervek korlátozott példányszámban a pilisvörösvári OTP-nél vezetett (OTP MNB száma: 219-98038) 781-390109 számú számlára befizetett 8000,- Ft + ÁFA igazoló feladószelvény felmutatása ellenében adja ki az Önkormányzat Műszaki csoportja.

Ez az összeg vissza nem téríthető. Az ajánlat elkészítéséért a pályázó pénzügyi igényt a megbízó felé nem számolhat el.

A pályázatok beadási határideje:
1993. április 25. 10^h

A temető parkoló pályázat bontási ideje:
1993. április 25. 10³⁰

A temető ravatolozó rekonstrukció bontási ideje:
1993. április 10.

A pályázatok várható eredményhírdetése:
1993. május 10.

A kivitelezés kezdési ideje:
az eredményhírdetést követően.

A várt befejezési határidő:

– ravatalozó rekonstrukciójánál: **1993. jún. 30.**

– parkolónál: **1993. III. n.év.**

A pályázatokkal kapcsolatban helyszíni bejárás lesz **1993. április 30-án 8^h-kor.**

Az ajánlatokat zárt borítékban „*Pilisvörösvár temető parkoló*” illetve „*temető Rekonstrukció*” megjelöléssel kell leadni.

Versenytagyalási felhívás

Pilisvörösvár Önkormányzat (2085 Pilisvörösvár, Bajcsy Zs. tér 1.) nyilvános versenytagyalást hirdet Pilisvörösvár Templom tér parkosítására.

Az ajánlati tervek korlátozott példányszámban a pilisvörösvári OTP-nél vezetett (OTPMNB száma: 219-98038) 781-390109 sz. számlára befizetett 8000,- Ft + ÁFA igazoló feladószelvény ellenében adja ki az Önkormányzat Műszaki csoportja.

Ez az összeg vissza nem téríthető. Az ajánlat elkészítésért a pályázó pénzbeli igényt a megbízó felé nem számolhat el.

A pályázat beadási határideje:

1993. április 25. 11^h

A pályázat bontási ideje:

1993. április 25. 11³⁰

A pályázat várható eredményhirdetése:

1993. május 10.

A kivitelezés várható kezdési ideje:

az eredményhirdetést követően.

A várt befejezési határidő:

1993. III. n. év.

A pályázattal kapcsolatban helyszíni bejárás lesz **1993. április 30-án 10^h-kor.**

Az ajánlatokat zárt borítékban „*Pilisvörösvár Templom tér*” megjelöléssel kell leadni.

Önkormányzati hírek

Pilisvörösvári Önkormányzat közli, hogy az 1948–1956-os Szabadságharcos emlékmű pályázat beadási határidejét 1993. április 30-ig meghosszabbítja a 43/1993. képviselő-testületi határozata alapján.

A beérkező pályaműveket egy AD HOC Bizottság fogja elbírálni.

A Polgármesteri Hivatal Közlönye

Az 1993. III. törvény szerint *Gyermeknevelési Támogatásra* jogosult az alábbi feltételeknek megfelelő anya, illetve a 32/1993. (II. 17.) Kormányrendeletben meghatározott apa.

1. Aki saját háztartásában 3 vagy több kiskorú gyermeket nevel, és a legkisebb a harmadik életévét betöltötte, és a nyolcadikat még nem érte el;

2. Rendelkezik a Ttv.-ben meghatározott 180 biztosítási nappal;

3. A gyermek születési anyakönyvi kivonatának másolatával lehet a kérelmet a Polgármesteri Hivatalhoz benyújtani.

4. Jövedelemszerzéssel járó munkát végezhet, munkaideje azonban a napi négy órát nem haladhatja meg.

Nem állapítható meg gyermeknevelési támogatás, ha

a) a kérelmező családjában az egy főre eső jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkor legkisebb összegének háromszorosát meghaladja;

b) a jogosult gyermekgondozási segélyben, saját jogú nyugdíjban, nyugdíjszerű ellátásban, illetve munkanélküli jövedelempótló támogatásban részesül;

c) a legfiatalabb gyermek a nyolcadik életévét betöltötte;

d) valamint, ha a támogatásban részesülő a gyermeknevelési kötelezettségeit nem teljesíti.

Pilisvörösvár, 1993. március 17.

Pilisvörösvár Nagyközség
Polgármesteri Hivatala

Az 1993-as fejlesztések községünkben

A temető kezelőjével kötött szerződést fel kellett bontanunk, új pályázatot hirdetünk hamarosan. Kiderült, hogy a temető épületeiben változtatásokat kell végrehajtani, amelyeket polgáraink már tapasztalhattak is. A ravatalozó várakozó helyiségét üvegfallal láttuk el, padokat helyeztünk el, korszerűsítettük, a követelményeknek megfelelően rendeztük a felszereléseket, kulturált lehetőségeket biztosítottunk a szertartás lebonyolítóinak. Ezekre 1,3 millió forintot irányoztunk elő, várhatóan az év közepéig a beruházásokat be is fejezzük, fűthető öltözők, mosdók lesznek.

A Művelődési Háznál lévő közlekedési csomópontot biztonsági berendezéssel, közlekedési lámpával látjuk el. Pontos műszaki felmérésen alapuló tervet készítettünk, dr. Bucsai Sándorné ügyességét dicséri, hogy gyors pályázatot terjesztettünk elő a csomópont kialakításához, 4 millió forintos minisztériumi költséggel, 1,9 millió forintos saját résszel átépítést irányoztunk elő. Az átépítés eredménye, hogy két ferde irányú gyalogátkelő lesz, közlekedési lámpákkal, ezzel megszűnik itt a polgárok életét fenyegető veszélyhelyzet.

(1992. végén két.vörösvári polgár esett áldozatul.)

Parkosításra, fásításra, parkolóra előirányoztunk 2,1 millió forintot, ebből legfontosabb a templom környékének parkosítása, a plébános úrral részletesen egyeztettünk. A temetői parkoló létrehozására, igaz egyszerűsített megoldásban 1 millió forintot irányoztunk elő, ezzel itt is megszűnik a mostani kaotikus állapot.

A piac örömdetesen működik, azonban bizonyos rendezést, fejlesztést, itt is el kell végezni, WC-t, árusító asztalokat kell elhelyezni, meg kell oldani a terület valamilyen pormentesítését. Mindez együtt jár az ellenőrzés, területhasználat rendezésével. 500 000 forintot irányoztunk elő.

Szeretnénk a szelektív hulladékgyűjtés minimális feltételeit megteremteni. A parkosítás sorában tervezzük a könyvtár udvarának a parkosítását. Minden évben képezzük céltartalékot egészségügyi felszerelésekre, ez évben erre a célra 1,8 millió forintot tervezünk. Az állami hozzájáruláson kívül megpályáztunk egy 2-2,2 millió forintos céltámogatást, összességében 3-4 millió forintos vásárlási lehetőséget adunk a Szakorvosi Rendelő Intézetnek.

KLUB az egészségért

Ez év februárjában Szentendrén megalakult a Dunakanyar Egészségvédelmi és Fogyókúrák Klub.

Klubunk teljesen ingyenes és nyilvános. Bárhonnan szívesen látunk vendégeket.

A tudomány mai állása szerint a kövérség egyértelműen kóros állapot. A kövér ember többszáz százalékkal veszélyeztetett a szívinfarktus, az agyvérzés, a cukorbetegség, a magasvérnyomás, a mozgásszervi betegségek és a rák vonatkozásában is. Mindebből egyértelműen következik, hogy a fogyókúra elsősorban nem kozmetikai, hanem egészségvédelmi program. De nyugodtan nevezhetnénk életvédelmi programnak is, hiszen a kövér emberek várható élettartama lényegesen rövidebb.

Klubunkban alapvető táplálkozásélettani ismereteket nyújtunk, egyénre szabott részletes fogyókúrák programokat dolgozunk ki, orvosaink szükség szerinti program módosításokkal is segítik a fogyókúrázókat, koleszterin szűrést végzünk. A klubtagok részére különböző közös mozgáslehetőségeket biztosítunk.

A klub minden csütörtökön este 7-től működik a Szentendrei Helyőrségi Klub épületében (Szentendre, Dózsa György utca 8.), melyet a Szentendreiek csak Hemó-nak neveznek.

A HERBALIFE a világon a legsikeresebb fogyókúrák program, mely a NASA (Amerikai Űrhajózási Hivatal) táplálkozástudományi szakemberei segítségével került kidolgozásra. Ezen program alapján több millió ember szabadult meg – éhezés nélkül – felesleges kilótól.

A fogyáson kívül csökken a koleszterin és vércukorszint, erősödik az immunrendszer, megszűnik a hajhullás.

Rendezvényünk ingyenes. Hívjon meg minden érdeklődőt, aki e program segítségével javítani akar egészségi állapotán, vagy egyszerűen sok pénzt akar keresni. Előadásunkon megismerheti mi módon csatlakozhat terjesztőként és a Világ egyik legsikeresebb üzleti vállalkozásához.

Minden érdeklődőt szeretettel várva

Dr. Nagy István

főorvos

Telefon: 06-26-11-998

Fogyókúrák Klubunk minden csütörtökön este 7⁰⁰-kor ugyanitt tartja összejövetelét.

KLUBUNK INGYENES ÉS NYÍLVÁNOS.

Orvosi felügyelet és tanácsadás mellett, egyénileg kidolgozott program szerint fogyhat és nyerheti vissza egészségét, régi formáját, és önbizalmát.

HA KARCSÚAN AKARJA KÖSZÖNTENI A TAVASZT JÖJJÖN MIELŐBB!

Előzetes érdeklődés:

Dr. Nagy István • Telefon: 06-26-11-998

Dr. Baracska József • Telefon: 06-26-12-888

A semleges iskola kérdései, lehet-e semlegesség az oktatásban?

A közelmúltban Vörösváron többször is felmerült kérdés volt, mi a keresztény iskola, mitől keresztény egy iskola, lehet-e „semleges” iskola.

Vitákra és zavaros megfogalmazásokra került sor, olyan személyek részéről is, akiktől a tisztánlátás elvárható lenne. Ezek tisztázása, a hallgatás, vagy a félreértések megtörése érdekében hívta meg a helyi MDF szervezete Dr. Barsi Balázs O. F. M. atyát, az Esztergomi Piarista Gimnázium tanárát, akinek mélytartalmú előadásából idézünk, megkísérelve a fogalom kibontását.

Alapkérdés: Az emberi lét értelme, hogy az egész lét értelmes-e, vagy nem, ez Isten kérdése. A lét értelmességét kereső embernek két kapcsolata van: az első a lét egészéhez való kapcsolat, a másik a többi személyhez való kapcsolat. E nélkül nincs emberi lény. Nincs egyedül „én”, ha nincs „te”. Ezt jól láthatjuk a kisgyermekről, aki úgy fogja fel magát, hogy nem „én”, hanem a világ többi tárgyaihoz sorolja magát, azt mondja magáról, hogy „Pistike”. Lassan szoktatják rá, mondja, hogy „én”, de ő ezt nem tudja, majd később éli meg egy „te”-vel szemben, hogy „én”.

Az értelem legvégső vállalkozása, hogy keresi Istent, mindegy, hogy mennyire találja meg. *Ha erről lemond egy család és az iskola, lemond a nevelésről. A lét nagy kérdéseire pozitív választ kereső magatartással szemben a semlegesség nem engedhető meg, mert az embert emberségében kezdi ki. Hol kezdődött a kibicsaklás, miért akarják egyesek a semleges iskolát? A semleges ember, kitől, mitől semleges? Az Istentől, vagyis a lét értelmességétől?*

Vissza kell mennünk, hogyan is néz ki egy semleges család? Ahol a lét értelmességéről nem beszélnek, mondván azért, hogy megadják a gyermek szabadságát! Tiszteletben tartják a „gyermek szabadságát”. Az a tragédia, ha a szülők hisznek „valamiben”, és amiben ők hisznek nem adják át, ez becstelen is. De logikátlan is, beszéljünk a gyermeknek „blablát”, ne tanítsuk a magyar nyelvre, majd

14 éves korában eldönti, hogy milyen anyanyelven akar beszélni, addig mutogassunk csak neki. Olyan családban, ahol egyszerűen lemondanak arról, hogy a lét értelmességéről – az Isten kérdéséről – beszéljenek, ott a gyermeket alapvetően megmérgezik. *Erre rá kell érní. A gyermeknek meg kell mutatni, van abszolút igazság, van abszolút jószág, értelmesség, szépség. Ha ezek az abszolút tények nem léteznek, nincs értelme az apró kis jószágoknak, igazságoknak, csak akkor ez a „semmi”. Ez nem erkölcs, ha az erkölcsöt megkarcolják, az már nem erkölcs, csak kép-mutatás.*

Rá legyen hangolva a gyermeki lélek a végtelen igazságokra, hogy benne a lelkiismeret növekedjen. A lelkiismeret az egyén legrejtettebb magva, ahol egyedül van Istennel, akinek a szava felhangzik a lélek mélyén. Hogy a lelkiismeretben felhangzó szó kitől jön, azt a családban kell nevelni. A legnagyobb nevelő mindig az, ha nem akarunk nevelni. Ha a gyermek olyan légkörben nő fel, ahol az abszolút értékekkel kapcsolatba kerül, ahol a lét értelmességéről, Isten, a hit és az erkölcs kérdéséről szó van, ott a gyermek ember lesz. Az iskolának a nevelést folytatni kell, semleges iskola nincs. *A semleges iskola az iskola kudarca, mert az ember legalapvetőbb kérdésére, mint iskola nem válaszol, nem akar válaszolni, mert semleges lényeket akar kinevelni. Lemond az iskola legnagyobb értékéről, értelméről. Erről még a 40 év alatt sem mondtak le, mert kötelezővé tették az ateizmust, mert ez fő kérdés volt. Ne legyen erőszakos térítés, de a semleges iskola nem iskola, mert az embernevelés legnagyobb kérdéséről lemondott. A szülőktől elvárható Pilisvörösváron, – ahol a lakosság 90%-a katolikus –, hogy megválassza az iskolatípust. Ha eszébe jutna, hogy katolikus iskolát akar, senki ellen sem követ el merényletet, sőt nagyon megajándékozna azokat akik nem katolikusok. Ha 90% imádkozik, árt ez a 10%-nak? Mitől keresztény egy iskola? Nem attól, hogy keresztet tart és a tanárok becsületesek. Hát máshol nem így kell lennie? A keresztény név nem azt jelenti, langyos vallássosság. Minél több nagyon színtvalló iskola legyen Magyarországon, minél inkább az értékeket valósítják meg, annál jobb az iskola.*

Hogy miért kell ezekről beszélni? A magyarországi rendszerváltás óta egyes köröknek örök témája a „fennegetővé váló keresztény szellemiség” tagadása, hamis beállítása. Ha másért nem, a közömbösség, érdektelenség kialakítása végett. A magyar nemzetnek nem kell az elmúlt 45 év eléggé el nem ítélt filozófiája, a nevelésben váltani kell. Már óvodás korban kell lerakni az új alapokat, a keresztény eszmeiség elvei szerint. *Így kerülendő el az a társadalmi tragédia, hogy újabb 45 évet várjunk, amíg az ifjúság végleg megszabadul a rákerőltetett, öröklött ateista béklyóktól.*

(Biztató élmény volt látni, hogy Vörösváron, már valami elkezdődött a Grádus óvoda kicsinyei, az idősek klubjának ünnepségén kis kezüket összetéve, őszinte, zengő hangocskájukkal imádkoztak – együtt, legalább harmincan –. Ezt kell folytatni Vörösváron, szerte az országban. (Szerk.)

KÖRNYEZETÜNK VÉDELMEBEN

Egészségvédő környezetszépítés

Nem lehet felmérni, mi mindent pusztított el az ember pozitívnak remélt cselekedeteivel is. Az elmúlt évek nagy tervei mifelénk a természet átalakítása volt. „Az ember mindent legyőz, mindent átalakít, a maga szolgálatára kényszerít!” Valójában folyamatosan pusztítottuk az állat- és növényvilágot. Életveszélyessé tettük környezetünket.

Eljutottunk oda: *ha azonnal nem tesz mindenki valamint az egészségéért – óvodáskortól aggasztánig! –, senki nem remélheti, hogy egészségesen élheti le hátralevő éveit.* Nem lehet felsorolni egészségromboló tetteinket, ezért csak néhányat említek: nikotin, alkohol, kábítószer, egészségtelen táplálkozás, szennyezett környezet.

A napokban hallottam: Japánban a nők átlagéletkora 82 év, a férfiaké 76. Az ismert atombombák hatása ellenére. Több mint 4000, száz évnél idősebb ember él Japánban. Magyarországon a nők átlagéletkora 74 év, a férfiaké 65. A legrosszabb Európában.

Egészségünk megőrzése, javítása terén 180 fokos fordulatra van szükség. Ne gyártsunk kábítószerrel Kazincbarcikán, de máshol sem, jó lenne leszokni káros szenvedélyeinkről. Meg kell tanítani a diákoknak, mi árt és mi használ egészségünknek, közérzetünknek. Láttam videofilmet kábítószereseinkről. Az első benyomásom az volt, hogy ezek élő halottak. Ez ellen minden porcikám tiltakozik. Fogadjuk el a jót, bárhonnan jön is a világból, de tegyünk meg mindent a rossz befogadása ellen. Kezdjük a legegyszerűbb módon. A *Magyar Hírlap* Heti Patika mellékletében Dr. Farkas Ildikó osztályvezető főorvos, *Az allergiások védelmében* nyílt levelet írt az önkormányzatoknak, kertészeknek és lakóknak. Azt kéri a cikk szerzője, hogy a nyárvégi és őszi gyomok közül elsősorban a parlagfűvet írtsuk, amely márványszerű kötőhártyagyulladást, szénanáthát és asztmát okoz.

Ez az egészségkáros növény – népszerű nevén: vadkender – bőven tenyészik Vörösváron, például a Gáz cseretelep környékén, vagy máshol, vizezebb árokpartokon, füves területeken.

Szervezzük meg ezt a gyomírtást a községünkben –, mert valahol el kell kezdeni. Tegyük gyommentessé először a kertünket, utcánkat, terünket, útjaink mellett a zöld sávokat. *Legyen mindenkinek feladata a gyommentes, szép, füves, virágos, bokros, fás, tiszta, esztétikus, egészséges környezet kialakítása.* Ahol nincs rend, tisztaság és erőnkből még telik, végezzük el ott is a munkát. Ne pénzért, hanem saját lelkiismeretünk megnyugtatására, a magunk és mások egészségéért. Ne várjunk a másokra, nem tudhatjuk, hogy ő miért nem tesz rendet portája körül. Lehet, hogy beteg.

Ha az iskolák tanulói bekapcsolódnak ebbe a munkába, nyárra nem lesznek a községben gyomok, amelyek az említett betegségeket okozhatják. Bár tudjuk, hogy immunrendszerünk megváltoztatásában az egyéb környezetszennyezésnek is jelentős szerepe van. Kertészkedésünk ezekre a szennyezőkre is hatással van. A többi sem mellékes: gyermekeink – de a felnőttek is – megismerik a hasznos munka örömét, az önzetlen segítség élményét. Remélve, hogy a jó példa még ma is ragadós!

A legszorgalmasabb „kertészeket” – kortól függetlenül – az önkormányzat megjutalmazhatná oklevéllel, jelvénnel, a gyerekeket táboroztatással.

Szép álmom, de valóra váltható, hogy az Expo-ra olyan szép legyen országunk, községünk, ami idecsalogatná a hazai és a külföldi látogatókat. Ehhez szeretném megnyerni az önkormányzatok képviselőit, akik segítenének megszervezni környezetünkben a munkát.

Csepregi László tanár

EGYHÁZI HÍREK

HÚSVÉT FELÉ... A FELTÁMADÁS FELÉ...

Prohászka Ottókár egykori székesfehérvári püspök gondolatai ma is gazdagíthatnak minket, ha jóakarattal olvasuk őket.

A megpróbáltatás napjaiban, amikor a szenvedés és csüggedés nyomja lelkünket, akkor szükségünk van a bátorító, a vigasztaló, a reményt nyújtó szóra. Szeretnénk, ha életterhünk megkönnyebbülne, ha gondjainktól megszabadulnánk és ha a megélhetés keresztje nem nyomna le annyira a földre. A bizalom az enyhülés, a kitartás örök forrása maga az üdvözítő, Jézus Krisztus, aki – Pál apostol szavai szerint – titeket a sötétségből az ő csodálatos világosságába hívott.

Az élő hit lesz az alapja a világosságnak. Akár boldogságban úszunk, akár tengernyi kínok között élünk, az első és a legfőbb, hogy urunk és Istenünk mellett kitartsunk, és az iránta való szeretetben meg ne fogyatkozzunk. Érezzük át, hogy vele kapcsolatban vagyunk és tőle el nem szakadhatunk. A velünk való kapcsolatát ő maga így fogalmazta meg: „*én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők, aki énbennem marad és én őbenne, az sok gyümölcsöt terem*”. Isten a világ ura és semmi sem történik, amiről ő ne tudna. Semmi sem történik, amit Isten öröktől fogva előre nem látott, amit ha az jó, nem akart, és amit, ha az bűn és átok, végzése szerint reánk jönni meg nem engedett volna. Bízatosan hangzanak felénk az evangélium szavai: „*Nemde két verebet egy filléren adnak, és azokból egy sem esik a földre a ti Atyátok nélkül. Sőt a ti fejetek hajszálai is mind meg vannak számlálva*.” Dehát a vértanúknak nemcsak a hajszálai hanem a fejük is lehullott. Mondogatják is gyakran: Ezt is az Isten akarta? Erre a felelet ez. Isten a bünt, a zsarnokságot, az igazságtalanságot sohasem akarja, de azt igen, hogy az ember, bármi történjék is vele vagy körülötte, az igaz úton maradjon és higgye, hogy ha az út sötét és vérrel áztatott is, mégis dicsőségre vezet. Ez volt a vértanúknak és minden szenvedőnek is az útja.

Ilyenek a mi életútjaink is a mostani önző, pénzsóvár, szeretetlen és kegyeletnélküli világban. Ezeket az utakat nem az úr Isten építette az emberek számára. Nem az ő akarata szerint való nemzeteknek most dúló gyűlölködése, hatalomvágya és önzése. Nem az úr Isten akarta a háború enyészését, amely vaspatákon száguldott végig mindenben, amit becsültünk és szerettünk. Nem az úr Istentől való a drágaság, a kín és a gond. Ezek az emberi rosszakaratból, az önzésből, és az aranyborjú imádásából fakadnak. Isten megengedi, hogy ezek a nagy szenvedések ránk jöjjenek, részben büntetésből az Istent gyalázó káromkodásokért és eligazításként, hogy a jobb jövő felé vezető útra rátaláljunk.

Tehát ha egy felsőbb akarat intézkedik a hívó ember gondjai és küzdelmei fölött. Ez az akarat nem rossz, hanem

jó, amely a rosszat és a szenvedést is a javunkra fordítja. Ez a hit a mi erőnk és pajzsunk. Így olvassuk az írásban: „*Fiam alázd meg szívedet és törd el Isten látogatásait: ragaszkodj Istenhez... fogadj el mindent, amit rád bocsát és megaláztatásodban békével szenvedj, mert tűzben próbálják meg az aranyat, a kedves embereket pedig a megaláztatás kemencéjében*”. Boldog emberek és igaz keresztények azok, akik bármi is történjék Isten kezéből veszik. Igazán boldog emberek azok, akik ha a pusztító fergeteg elvonult és az ágon egy madárka csicsereg, és ha az árvíz elvonult és ismét új virág fakad, elfelejtenek bűt és bajt, továbbra is bíznak a minket látogató Isten örök jóakarataiban.

Labbant Lajos plébános

Jézus az élő vízforrás – hallottuk Nagyböjt III. vasárnapján az Evangéliumban.

„*Jézus a szamariai asszonynak mondja: „Ha ismernéd Isten ajándékát és tudnád, ki mondja neked: Adj innom, inkább te kérnéd őt, és ő élővizet adna neked.”* (Jn 4,10)

Mi is számunkra az éltető-, élővíz

A sivatagi vándor egyre nehezebben viseli el az éltető víz nélkül. Már másra sem vágyik, mint egy kút kristálytisztá vizére, s reményt csak abból merít, hogy valahol a sivatag mélyén van egy kút. Amikor végre rátalál a kútra, az a legnagyobb boldogság. Megpihelve, új erőt merítve, fel-frissül, hogy aztán folytassa útját. A tiszta kútvíz az életet jelenti egy-egy vándorúton.

Milyen nagy ajándék! – S milyen nagy ajándékot ígér Jézus az őt követőknek: „*Ha ismernéd Isten ajándékát és tudnád ki mondja neked: Adj innom, inkább te kérnéd őt, és ő élővizet adna neked.*”

„*Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok, örök életre szóló vízforrás lesz benne.*” (Jn 4,14)

Jézus a Forrás, amelyhez mindig járulhatunk, amely soha ki nem apad. Annyi zavaros, tisztátalan–tisztázatlan dolog vesz körül bennünket. A sajtó, a tv, a rádió ontja ránk az információt, amely olykor felkavar, nyugtalanná tesz, máskor elgondolkodtat. Az események, hatások tömegében elveszíthetjük a lényegét, a TISZTA FORRÁST. Pedig jó tudni, hova tartunk hova tartozunk. És nem elégedhetünk meg „zavaros, ihatatlan vízzel”. Csak a tiszta vízre, a tiszta forrásra szomjazhatunk! S ha elvétjük az utat és tiszta forráshoz, kell, hogy mindig visszataláljunk! Ezért olvasuk rendszeresen a Szentírást, hogy útmutatást kapjunk, amely az élő vízforráshoz segít bennünket.

Melyikünk nem érezte még, a víz megtisztító, megújító

erejét? Fárasztó, nehéz nap után hazaérve, a frissítő zuhany nemcsak a ráncakódott kisebb-nagyobb szennyet mossa le, de ujjávarázsol, felfrissít.

Jézus is megtisztulást, megújulást kínál nekünk: „Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne.” A nagybőjt a befelé fordulás, a bűnbánat ideje. A szentgyónás mindent megtisztító fürdő lemosa rólunk mindazt, ami egymás megbántásával, szeretetlenséggel, hűtlenséggel, mértéktelenséggel, kisebb-nagyobb mulasztásaink által ráncakódott. Az őszinte szentgyónás a lélek megtisztító fürdője, amely egyúttal a megújulása, felfrissülése is keresztény életünknek, – forrás az úton.

Mindnyájan tapasztaltuk már, milyen kellemes frissen mosott-vasalt ruhába bújni: a tiszta ruha tisztaságra hangol. És milyen megkönnyebbülés, ha sikerült a ruhákon esett folttól megszabadulni. De jó lenne, ha elrontott, bepiszkolódott emberi kapcsolatainkat, családi életünket is időről időre rendbe tudnánk tenni.

Jézus a forrásunk, aki el akar bennünket vezetni a legteljesebb életre, aki megújítja, táplálja, tisztán tartja embertársi kapcsolatainkat, hogy soha többé ne kényszerüljünk szomjazni a szeretetre, igazságra, türelemre, megértésre.

(Szabó Irén)

NAGYHETI SZERTARTÁSOK

FALUSI TEMPLOMBAN:

- Ápr. 4. **Virágvasárnap:**
Jézus Jeruzsálembé bevonulásának ünneplése Barkaszentelés a 1/2 9-kor és 10-kor kezdődő szentmiséken
- Ápr. 8. **Nagycsütörtök:**
este 1/2 7-kor Szentmise az utolsó vacsora emlékére
- Ápr. 9. **Nagypéntek:**
Jézus krisztus kereszthalálának emléknapja Megemlékező liturgia délután 3-kor
- Ápr. 10. **Nagyszombat:**
Este Jézus Krisztus feltámadásának ünneplése 4-kor húsvéti gyertya szentelés, keresztvíz szentelés, keresztségi fogadalom újítása, szentmise kb. 1/2 6-kor feltámadási körmenet

NAGYPÉNTEKEN ÉS NAGYSZOMBATON LÁTOGASSUK A SZENTSÍRT A TEMPLOMBAN!

- Ápr. 12. **Húsvétvasárnap és Húsvéthétfő:**
Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe Szentmise 7-kor, 1/2 9-kor, 10-kor, 1/2 12-kor, este 7-kor

BÁNYATELEPI KÁPOLNÁBAN:

- Ápr. 4. **Virágvasárnap:**
Jézus Krisztus jeruzsálemi bevonulásának ünneplése Szentmise 1/2 10-kor, Barkaszentelés
- Ápr. 9. **Nagypéntek:**
Jézus Krisztus szenvedésének emléknapja Megemlékező liturgia délután 5-kor
- Ápr. 10. **Nagyszombat:**
Este Jézus Krisztus feltámadásának ünneplése Délután 5-kor húsvéti gyertya megáldása, Keresztségi fogadalom megújítása, szentmise 6-kor feltámadási körmenet.
- Ápr. 11. 12. **Húsvétvasárnap, Húsvéthétfő:**
Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe Szentmise de. 1/2 10-kor, este 6-kor

SZABADSÁGLIGETI SZENT CSALÁD TEMPLOM:

- Ápr. 4. **Virágvasárnap:**
Jézus Krisztus jeruzsálemi bevonulásának ünneplése, Szentmise délelőtt 10-kor, Barkaszentelés
- Ápr. 11. 12. **Húsvétvasárnap, Húsvéthétfő:**
Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe Szentmise délelőtt 10-kor

Egészségünk védelmében

Arcok a szakrendelőből

Dr. Gerő Marianne reumatológus szakfőorvos

Másfél évtizede van a pályán. Az Országos Rheumatológiai és Fizioterápiás Intézetben kezdett dolgozni. Nappal díjazás nélküli orvos volt, és hogy mégis végzett orvosként megéljen, éjszakai műszakban ugyanitt nővéri állást vállalt. Egy idő múlva státuszba vették, négy év múlva szakvizsgázott, és a Belügyminisztérium Központi Kórházában adjunktusként dolgozott, amikor Pilisvörösvárra, az akkor létesített reumatológiai szakrendelésre vették fel.

Innen szeretnék nyugdíjba menni – mondja a fiatal főorvosnő. – Eleinte és most is rengeteg beteg jön a szakrendelésünkre, jelenleg talán annyival könnyebb a helyzet, hogy most már párhuzamosan két szakrendelés is működik, és bár nehéz, de megpróbáljuk a betegeket előjegyzésre is fogadni.

– Akupunktúrás kezelést is végez. Hogyan ismerte meg ezt a tudományt?

– Saját betegségem kapcsán, mintegy 8 évvel ezelőtt lezajlott súlyos egészségi panaszomon hagyományos kezelésekkal nem tudtak segíteni, és az egyik kolléga akupunktúrás kezeléssel teljesen helyrehozott. Azokban az években kezdődött az akupunktúra hazai elterjedése, én hittem a lehetőségben és tanfolyamról-tanfolyamra jártam, ekkor ismertem meg az úgynevezett hagyományos kínai orvoslást.

– Miben különbözik ez az általunk ismert módszertől?

– Néhány mondatban nagyon nehéz összefoglalni, hiszen minden példa sántítana. Leginkább azt mondhatom, hogy míg a klasszikus európai orvoslás a betegség képét és okát egy-egy objektív elváltozásban keresi pl. a májbetegségeket a laboratóriumi eltéréseken keresztül is észleli és magyarázza, a kínai orvoslás számos apró panaszból és tünetből, esetleg egymás mellé nehezen illeszthető kórjelből vezet le egységes eredetűnek tartott betegséget. Pl. az a nőbeteg, akinek gyakori fejfájása, menstruációs zavara az utóbbival nem feltétlenül együtt jelentkező deréktáji panasza van, könnyen lehet, hogy mindegyikkel külön szakorvoshoz jár, míg a kínai orvoslás ezeket egységes betegképből kiindulónak, és akupunktúrával kezelhetőnek tartja.

Érdekes szempontja ennek az orvoslásnak, hogy pontosan a sokféle tünet okán a betegséget életmódi eredetűnek tartja, és nem elsősorban a kezelést, különösen nem a gyógyszeres kezelést helyezi előtérbe. Ha jól kérdezzük ki a beteget, rálátást kapunk életére és ennek kapcsán tőle kell segítséget kapni saját gyógyítására, mégpedig életmódjának, gondolatvilágának rendezésére.

– Hogyan választható el ennek nyomán a reumatológiai tevékenység pl. a belgyógyásztól?

– Egyfelől nehezen, hiszen majdnem minden mozgásszervi kórkép mögött elsősorban nem reumatológiai ok, hanem életmódi vagy étrendi hiba áll. Ismert a foglalkozási eredetű kényszersértések pl. bányászati fizikai munka miatt kialakult ízületi kopás, de az egésznapos ülőmunka okozta izomfájdalmak is kínzóak. Nem is mindig van összefüggésben a röntgenkép és a betegség, súlyos meszesedések esetleg tünetmentesek is lehetnek, enyhe röntgenképi elváltozások mellett is komoly panaszai lehetnek a betegnek. Az említett esetekben nem reumatológiai kezelés szükséges, hanem rá kell beszélni a beteget arra, hogy legalább napi néhány percet szánjon gyógytornára (melyet otthon is végezhet), illetve egészséges, tanácsokkal irányított étkezésre.

– Sokan mondják, hogy erre alig van idejük.

– Betegnek lenni sokkal tovább tart. Véleményem szerint a gyógyulásban csupán egyharmad az orvos szerepe, a kétharmad a beteg kezében van, és ezt a betegnek is el kell fogadni. Természetesen kétségtelen, hogy sok olyan kórkép van, ahol a kezelés a gyógyszeren is múlik, pl. a magasvérnyomás okozta károsító betegségek (fejfájás, kényszersértés, izomfájdalmak). Ugyanakkor itt is döntő az életmód befolyásolása.

Látható, hogy a reumatológus hagyományos szerepe egyre biztosabban összefonódik akár a családorvosával, akár szükség szerint a mentálhigiénés ellátás pszichológusával. Mindannyian segíthetnek a körülmények felismertetésével, az életmód megváltoztatásának tanácsaival.

Mindezekon felül a szakrendelőből nagyon hiányzik egy főállású gyógytornász, és bár tudom, hogy nehezen megoldható, de egy kialakítandó fürdőkezelési lehetőség is sokat segítené.

Sok a mozgásszervi beteg, a kezelésre fordítható ideje a betegnek is kevés, szeretnénk elérni, hogy mind kevesebb kezeléssel, minél gyorsabban gyógyuljon.

– Dolgozik, kórházba is jár gyógyítani, tanul és tanít, létezik-e olyan fogalom, hogy magánéleti szabadidő?

– Az egész orvosi szakma olyan, hogy az élet minden percében tanulandó. Az akupunktúrás gyógyítás is csak tanulható, de teljességében alig megismerhető. Nekem minden szabadidőm tanulásra és gyógyításra megy, én így szeretem, családom is elfogadja, remélem még sokáig így marad.

S.G.

Hogyan ápoljuk a bőrruhát?

A bőrből készült ruhákat kisimítva, vállfán, fénytől védve kell tartani. Hosszabb tárolás esetén (például nyáron) tanácsos a bőrkabátokat textilanyagból készült huzattal letakarni, hogy megvédjük a szennyeződésektől és a fakulástól. A bőrruhák igen érzékenyek a szennyeződésre. Az ételek, zsírok, olajok, festékek, oldószerek, a fű, a kátrány, a vér stb. eltávolíthatatlan foltokat okozhat.

A savak és lúgok (így az autó akkumulátorában lévő sav, hypo stb.) a bőrt roncsolják. A mechanikai sérülések (karcolás, erős dörzsölés) maradandó károsodást okozhatnak. Ezért a bőrruhákat a szennyeződéstől és a mechanikai sérülésektől óvni kell. (Például: ne szállítsuk télen az autó akkumulátorát bőrkabátban, mert a kifröccsenő sav roncsolja a bőrt. A hypo a bőrt kifakítja, festékfoltot nem lehet vele eltávolítani, mert az oldószerek a bőrön lévő festékréteget is feloldják stb.)

A természetes bőrből készült ruhák a nedvességre (esőre, hóra) érzékenyek, ezért ezeket esőben, hóban lehetőleg ne viseljük. Ha mégis megáztak, akkor gondosan kisimítva, vállfára függesztve, szobahőmérsékleten, sugárzó hőtől (fűtőtest, hősugárzó, kályha stb.) távol, lassan szárítsuk. Ha megszáradt, a nappalbőről (bolyhos felületű bőr) készített termékeket puha ruhával töröljük át. A velúrbőről (bolyhos felületű bőryanag) készült termékek bolyhozott felülete víz hatására letapad. Ezt erős szálú kefével megszüntethetjük.

A bőrruhák házilag nem tisztíthatók, nem moshatók.

Tisztításukkal ne is kísérletezzünk, hanem forduljunk bőrtisztító szakemberhez. A túlzottan szennyezett bőrruhák erősebb tisztítást igényelnek. Ez fokozza a károsodás lehetőségét, tehát ne várjuk meg, hogy túlzottan elszennyeződjenek.

Losonci Györgyné

MINDENT EGY HELYEN!

Textíliák, jogging- és pólóanyagok,
pamutkelmék, egyéb méterárúk, kellékek,
napi tartós élelmiszer-cikkek, háztartási vegyiárúk
NAGY VÁLASZTÉKBAN!

**SINGER varrógépek,
BURDA szabásminták!**

Viszonteladóknak, készítőknak nagykereskedelmi áron minden,
ami textília!

Pilisvörösvár, Fő út 117-119. • Telefon: 30-372 és 30-369

„Pilisvörösvár Ma” a nagyközség lapja, megjelenik havonta.

Felelős kiadó: Botzheim István

Felelős szerkesztő: dr. Havasi László, Pilisvörösvár, Szent Erzsébet u. 14.

DTP TiMac • Nyomtatta: Optika Kft.